

SZOLNOKI LAPOK.

TÁRSADALMI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 kor.   Negyedévre . . . 2 kor.
Félévre . . . . . 4 kor.   Egyes szám ára. 16 fill.

Felelős szerkesztő:

HAY GEZA.

== MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP. ==

Szerkesztőség telefonszáma . . . . . 52.

Kiadóhivatal telefonszáma . . . . . 56.

Nyílt-tér sora 1 korona

Rákóczi nemzete.

Elérkezett az idők teljessége. A magyarság hosszú, mesterséges elernyesztés után újból megizmosodva, erejének tudatára jön. A tengődést fejlődés váltja fel, a nemzet minden téren érvényesíteni kívánja egyéni aspirációit és van is elég súlya akaratának keresztülvitelére. Tudja, hogy ősiségi joga Europa államot alkotó nemzetei között bármelyikkel egyenértékű, meg van győződve azon magasztos hivatásáról, hogy az emberi művelődés legnagyobb versenyében a kulmináló árjakkal szemben beigazolja a turáni faj ifjú, teljes erejű, nagy jövőre jogosító fejlődési képességét.

A dermedés téli álma letelt rólunk. Ereinkben a nedvkeringés nemcsak életet tart fenn, hanem új életet teremt. Cél tudatos, interziv fejlődés indul meg minden téren és a nagy munkának minden ágában lüktet a nemzeti érzés. Hol keringésének útját állják régi romok, azokat győzedelmesen álltöri, szétrobbantja.

Az előző két század nyomorúsága által belénk oltott szégyenletes kórananyagot az opportunizmust, szervilizmust, byzantinizmust — hál' Istennek mind idegen szó, mert idegen fogalom! — közömbösítette már egészségől duzzadó természetünk; emelt fővel, nyílt homlokkal, saját nevére nevezve mindent, törhetünk előre a haladás ösvényén, nagy eszközökkel nagy czélokért.

A megélhetési mindennapi harcz nem nyel el többé minden erőt, mind több marad közvetett távolabbi feladatok megoldására. Nem emészt fel mindent a realizmus anyaghoz kötöttsége, szellemi tökélet gyűjtünk és e szellemi vagyonosodás ideális törekvésekben nyilvánul. Nemcsak a jelen fentartása, nemcsak a jövő megépítése, hanem a múlt iránti kegyelet kötelességek teljesítése is lelkesült megnyilatkozásra bírja már az egész magyar nemzetet.

Heves vármegyéjét illeti a dicsőség, hogy a közeli napokban egy ily legkegyeletesebb köteletség teljesítésére hívta fel a nemzetet, az ő elévülhetetlen érdeme, hogy alkalmat nyújtott a múlt egy megszegyenyítő hibáját jóvátennünk. Az ő felhívása, hogy nemzeti és állami önállóságunk nagy vértanúinak: Tökölynek, Rákóczinak, Bercsényinek meggyaláztatását töröljük a magyar törvénykönyvből, alkalmul szolgált azon lelkületi egység nagyszabású manifesztálására, mely egy jobb jövőnek legbiztosabb garanciája. Hála legyen neki érte!

Napról napra értesülünk az egyes törvényhatóságok hozzájárulásáról Heves e rehabilitáló indítványához és egy olyan magasztos jelenség, mint Trencsén

megye egyhangú, lelkesült csatlakozása, egyúttal arra is bizonyosság, hogy az idegen nyelvű magyarok minden nemzetiségi izgatás daczára is együtt éreznek velünk akkor, midőn a nemzet nagy jóltevői emlékét buzditólag felidézzük. Hála legyen ezért Hevesnek!

A mi megyénk törvényhatósága pedig — midőn e hó 17-én egyhangú lelkesedéssel vallotta magáénak Heves kérvényét, — arról tett fényes bizonyosságot, hogy elmult az a szégyenletes kor, mely szolgálai hizelgésben keresve a lojalitást, számalmas kicsinyeskedéssel mondott le minduntalan a nemzeti önézetről.

Az állandó választmány javaslatában kifejtett azon szervilis aggodást, hogy Kossuth és a szabadság harcz honvédei érdemeinek törvénybe iktatásba visszahatást kelthetne a törvény szentesítésére hivatott uralkodóban felháborodással utasította vissza; mert törvényhatóságunk meggyőződése szerint Magyarországon nem történhet meg többé az a szégyenletes eset, hogy a magyar nemzet szuverén elhatározása visszahatást kelthessen egy magyar királyban!

Hogy ezt a sarkigazságot proklamálhatta a magyar nemzet, a meghunyászkodó kegyhajhászással szemben, az első sorban Horthy Istvánnak, a magyar király által kinevezett főrendnek és Jász-Nagykun-Szolnok vármegyének az érdeme, melyet arany betűkkel fog feljegyezni az ujjászületett Magyarország történelme.

Elérkezett az idők teljessége. Rákóczi nemzete két évszázados bódálomból felébredt és megtalálta önmagát. Hála legyen ezért a magassághélinek, ki a porszemek és világok, a férgek és nemzetek sorsát egyaránt intézi igazsággal, bölcsességgel, szeretettel!

*

A kedden tartott nyári közgyűlés sokkal látogatottabb volt mint más években. A tárgysorozatnak 10. 12. és 13-ik pontja, oly fontos nemzeti kérdéseket foglaltak magukban, hogy a törvényhatósági bizottsági tagok szokatlanul nagy számban jelentek meg. Ott volt a megye országgyűlési képviselőinek nagy része, mert előzőleg elterjedt a hír, hogy az állandó választmány Heves megye átiratának azon részét, melyben Kossuth és a honvédek érdemeinek törvénybe iktatását kérvényezi, mint időszerűtlen mellőzésre fogja ajánlani. Ennek megakadályozására siettek Szolnokra a honatyák. De nem akadt dolguk, elvégezte helyettük Horthy István, a főrendiház tagja és a szabadelvű párt régi oszlopa.

A tárgysorozat említett három pontja így hangzott:

„10. Heves vármegye közönsége pártfogás végett megküldi a Rákóczi, Tököly és Bercsényi emlékét diffamáló

törvények eltörlése és Kossuth Lajos érdemeinek, valamint az 1848—49-iki honvédek érdemeinek törvénybe iktatása iránt a képviselőházhoz intézett feliratát.

12. Szabolcs megye közönségének átirata II. Rákóczi Ferencz emlékének emelendő szobor költségeire való adakozás iránt.

13. Arad sz. kir. város pártolás végett megküldi a Kossuth Lajos szobrának mielőbbi felállítására iránt Budapest székesfővárosához intézett átiratát.

Nyilvánvaló volt, hogy a helyzet kulcsa a 10-ik pontnál van. Ha azt elfogadja a közgyűlés, akkor a másik kettő sem fog nehézségeket okozni

A 10. pontnak, illetve Heves vármegye átiratának összeállítása semmi esetre sem mondható szerencsésnek. Rákóczi és társai ügyének összekapcsolása, Kossuth és a honvédek érdemeinek törvényben elismerésével, annyira két különböző dolog, hogy méltán félni lehetett a circumspectus öreg urak aggályoskodásaitól, mert csakugyan érteni lehet azokat, kik nehéz dolognak tartották I. Ferencz József ő felségének szentítésre előterjeszteni egy Kossuth Lajos érdemeit megörökítő törvényzikket, azé a Kossuth Lajosét, ki I. Ferencz Józsefet nem koronázta meg és neki a hűségskút letenni vonakodott. Ez a junctim első pillanatra veszélyzetelni látszott a Tököly, Rákóczi, Bercsényi rehabilitására megindult lörekvést. Persze igen kevés ember, így az állandó választmány sem gondolta meg, hogy Heves megye feliratának petitumai azonnal szétváljanak egymástól, a mint rendeltetési helyükre érnek, mert a parlamentben más külön elintézését kíván egy az egyik, mást a másik.

A nagy izgatottságot keltő felirat tárgyalása Dr. Benkó Albert megyei főjegyző referálásával így folyt le:

Felolvastatott úgy Heves megye nuncziuma, mint maga a petíció, melyet teljes terjedelmében a következőkben közlünk:

Mélyen tisztelt Képviselőház!

Önmagát becsüli meg az a nemzet, a mely nagyjait megbecsüli, s önmagának szerez tiszteletet, ha nagyjainak emlékét tiszteletben tartja s hiven megőrzi. A magyar történelemnek ezer éven keresztül összegyűjtött dicső eseményei között fájdalommal látunk olyanokat, a melyek a nemzet részéről részesültek meg nem érdemelt gyalázásban s a magyar nemzet történetében találunk oly eseményeket, a melyekért egy szabadságot szerető s alkotmányát az utolsó csepp véreig védelmező nemzet, éppen a szabadság és az alkotmány védelmében életüket, vérüket, vagyonukat feláldozó fiainak emlékét megörökíteni s minden idők emlékeztetének átadni elmulasztotta. Pedig ennek a nemzetnek ezer éves fennállását az biztosította, hogy minden időnek, minden kornak meg voltak a maga nagy emberéi, a kik lángoló hazaszeretetükkel, szabadságért dobogni soha nem szünő szívükkel, a haza javára irányuló bölcs munkálkodásukkal, s ha a haza érdeke azt kívánta, annak védelmében soha nem lankadó karral egy szent célnak áldozták életüket s munkásságukat a haza boldogítására.

Ki tagadná, hogy a kurucz kor megdicsőült vezéreit, az 1848-as törvények megteremtőjét s a szabadságharcz bajnokait, nem a hazaszeretet s nem a szabadság eszméi lelkesítették s tetteiket nem azok irányították?

Mégis amazok pártütőknek, a haza nyilvános ellenségeinek nyilvánítottak, emezek emlékének pedig egy silány lapot sem szenteltünk. Micsoda lealázása a nemzetnek, hogy fiait nyilvánítja hazaárulóknak s a haza ellenségeinek, azoknak, kiknek szíve utolsó dobbanásában is a hazaért érzett s micsoda hálátlanság a nemzet részéről azokról megfedkezni, a kik szabadságának s alkotmányának megtartásában orozslán-részt kértek, s a kik annak védelmében véreket áldozták.

Rákóczyt, Tökölyt és Bercsényit, mint a hazának nyilvános ellenségeit, mint árulókat s az igaz szabadság fel-

forogatóit bélyegzi meg az 1687. évi V. t.-cz. és az 1715. XLIX. t.-cz. s Kossuth Lajos érdemeiről s az 1848—49-iki szabadságharcz névtelen félisteneiről törvényt alkotni elmulasztott a hálátlan utókor. Mindezek érzetében mai napon tartott törvényhatósági bizottsági rendes közgyűlésünkben hozott határozatunknál fogva tisztelettel kérjük a magyar országgyűlést, hogy:

1. A Rákóczyt, Tökölyt, Bercsényit diffamáló 1687. V. t.-cz. és az 1715. XLIX. törvényzikknek törvény útján leendő törlését.

2. Kossuth Lajos érdemeinek, oly módon, mint az az 1876. III. t.-cz. által Deák Ferencz érdemeinek törvénybe iktatását és szobrának sürgős felállítását s végül:

3. Az 1848-49-iki honvédek érdemefnek és emlékének törvénybe iktatását eszközölni méltóztassék.

Keli Heves vármegye törvényhatósági bizottságának, Egerben 1902. évi márczius hó 17-én tartott közgyűléséből. Heves vármegye közönsége nevében:

Majzik Viktor s. k.,
altispán.

Viharos éljenzés jutalmazta a testvérvármegye hazafias buzgóságát, melynek lecsillapulása után a legfeszültebb figyelemmel hallgatták meg az állandó választmány javaslatát:

8357/1902. kgy. szám. Tárgyaltatott Heves vármegye közönségének átirata, melylyel a Rákóczyt, Tökölyt és Bercsényit a haza ellenségeiként megbélyegző törvények eltörlése, továbbá Kossuth Lajos érdemeinek s az 1848/1849-iki honvédek érdemeinek és emlékének törvénybe iktatása iránt a képviselőházhoz intézett feliratát hasonló szellemű felirattal leendő pártolás végett megküldi.

Olvastatott az állandó választmány határozatl javaslata, mely szeriut az állandó választmány javasolja, hogy a törvényhatóság intézzen ugyan feliratot a képviselőházhoz, de abban csakis a Rákóczy, Tököly és Bercsényi emléket megbélyegző törvények eltörlését és az 1848/1849-iki honvédek érdemeinek és emlékének törvénybe iktatását kérélmegze.

Ennek fogadtatása azonban az előbbivel teljesen ellenkezett. A legnagyobb felháborodás nyilatkozott minden elképzelhető módon és elnöklő főispán csak hosszas fáradozás után tudott oly csendet teremteni, hogy a rendes megvitatás megindulhatott. Ezt, tekintettel az ügy fontosságára, gyorsirónk feljegyzése szerint szorul szóra közöljük:

Horthy István (főrend.): „Méltóságos főispán úr! Teintetes törvényhatósági közgyűlés! — Azt gondolom, hogy Heves vármegye átiratához a vármegyének dicsőösebb és czélszerűbb, ha minél kevesebb szóval történik a hozzájárulás. Az én nézetem az, hogy csodálkozom, hogy annyi ideig megtúrta a magyar törvénykönyv Tököly, Rákóczi, Bercsényi megbélyegzéseit és hogy ez ideig nem tűnt fel. Kossuth Lajos hazánkfiának és az 1848/49-iki honvédek emlékének törvénybeiktatását, olyan kérdésnek tartom, hogy talán ezen perczen nem volna időszerű, de ha akárki e tekintetben felszólal e megyének nem szabad ellenszegülni. (Rendkívüli éljenzés) Ez nem pártkérdés, hanem Magyarországnak, a nemzetnek hazafias kötelessége. (Zajos taps) Nem kell ezen kérdést a teintetes törvényhatósági bizottságnak kegyébe ajánlanom, mert hiszen mindannyian ugyanazon véleményen lehetünk; kérem méltóztassék Heves vármegye átiratát teljes egészében egyhangúlag elfogadni! (Nagy taps és éljenzés)

Főispán: „Azt következtetem, hogy az indítvány többségben van.“

Felkiáltások: „Egyhangúlag! Egyhangúlag!“ (Taps).

Főispán: „Az elhangzottak után szavazást nem rendelék el e kérdés felett, hanem határozatképen kimondom: hogy a törvényhatóság Heves vármegye átiratához egész teljességében hozzájárul.“

Izgatott felkiáltások: „Egyhangúlag! Egyhangúlag! Egyhangúlag! . . .“

Főispán: „Határozatképen kimondom: Jász-Nagykunszolnok megye törvényhatósága Heves vármegye átiratához

egész teljességében, egyhangúlag hozzájárul.“ (Szünni nem akaró éljenzés és taps.)

Igy ez a legnemesebb ügy fényes diadalt aratott, mint ahogy diadalt fog aratni minden törvényhatóságnál, melyben Rákóczi nemzete van többségben.

Csak a következetesség kifolyása volt azután Szabolcs megye átiratára hozott azon határozat, hogy megyénk 500 koronával járul II. Rákóczi Ferencz emlékének emelendő szobor költségeihez és hogy pártolja Arad sz. kir. város Budapest székesfővároshoz intézett azon átiratát, melyben Kossuth Lajos szobrának mielőbbi felállítását sürgeti.

Jász-Nagykun-Szolnok megye törvényhatóságának bizottsági tagjai mindég büszke önérettel tekinthetnek vissza kedden tanúsított magaviseletükre. Beigazolták, hogy teljesen megérdemlik a törvény és nép által helyük helyezett bizalmat.

A megyei közgyűlés egyéb határozatai.

Az e hó 17. és 18-án megtartott törvényhatósági rendes közgyűlés tárgysorozatának legérdekesebb ügyeivel vezér-
ezikkünk foglalkozik, ott számolunk be arról a lelket emelő jelenetről, melyben a magyarság megronthatatlan nemzeti érzülete a legmagasztosabban nyilvánult.

De ezen kívül szőnyegen forgott még több olyan ügy is, melyek mikénti elintézéséről olvasó közönségünket értesíteni kötelességünknek tartjuk.

Mindjárt a gyűlés kezdetén Horthy István főrendiházi tag reflektált az alispáni jelentés azon részére, melyben köztudomásra hozza, hogy a takonykór a csendőrség loállománya közül is szedett áldozatokat és ő intézkedett, hogy a csendőrség ezentúl a tanyákon csak oly istállóba köthet be, melyekben lovak nem, csak szarvasmarha tartatik. Horthy megyebizottsági tag kifejti, hogy a csendőrlovakat egyáltalán nem szabad magánistállóba elhelyezni, mert ez veszélyezteti a magántulajdont és így a legérzékenyebben sérti a polgárok magánjogát. Kéri ezen alispáni intézkedés megváltoztatását, mert ő itt a törvényhatóság színe előtt ünnepélyesen kijelenti, hogy a rendeletet saját birtokán végrehajtatni nem engedi, annak ellenszegül, amennyiben csendőrlovat semmiféle istállójába sem ereszt be. — Az alispán erre megnyugtatólag válaszolt, megígérte, hogy más alkalmasabb módot keres a kérdés megoldására.

Ugyancsak az alispáni jelentés kapcsán felhivatott Szolnok és Mezőtúr, hogy oly régen hátralékos közszámadásait — a legkíméletesebb következmények terhe alatt egyszerűvá tartsák be.

A vármegyei árvaszék túlhalmozottsága miatt szükséges személyszaporítást a törvényhatósági közgyűlés is szükségesnek találta és elhatározta az erre szükséges előintézkedések megtételét, Komikus hatást szült Bató János jászberényi kir. közjegyző, ki már az ügy elintézése után szólalt fel és egy hosszú, határtalanul unalmas beszéddel kívánta meggyötörni a törvényhatóságot, csak hogy nem juthatott szándékára, mert senki sem hallgatta meg.

Nagyobb vitát idézett elő az állatorvosok elhelyezésének kérdése. Alkalmat adott rá a tárgysorozat két pontja is. „7. A földmívelésügyi m. kir. miniszter úr 3924. sz. leirata a m. kir. állatorvosoknak a vármegye területén leendő, beosztása s a netalán még szükséges új állami állatorvosi állások szervezése tárgyában“ és „20. A közigazgatási bizottság áteszi Jászárokszállás községnek kérvényét, mely szerint a községet önálló állami állatorvosi körnek kimondani s oda egy m. kir. állatorvosi állást rendszeresíteni kér.“ Az előbbire nézve indítványoztatott, hogy a Jászberény városi állatorvos áthelyezése kérelmeztesse Dévaványára, miután Jászberényben székel a jász felsőjárás állami állatorvosa is, de meg maga Jászberény városa is köteles állatorvost tartani, továbbá az ottani mentelepnek és honvédhuszárságnak is van egy-egy állatorvosa. Ez az indítvány azonban mellőzött. A többség a status quo fentartása mellett nyilatkozott. — Árokszállás kérelmét a közgyűlés teljesen méltányolta és elhatározta,

hogy önálló állatorvosi körre szervezésére és egy m. kir. állatorvosnak odahelyezésére a szükséges lépéseket azonnal megteszi.

Élénk megbeszélés és eszmecsere tárgyát a 24-ik tárgy „Gróf Szapáry Gyula bizottsági tag indítványa a vármegyei távbeszélő hálózat létesítése ügyében.“ Az indítványozó kegyelmes úr ugyan nem jelent meg a gyűlésben — mint mondják, betegség tartotta távol — de ez indítványt most mégis kedvezőbben fogadták, mint akkor, midőn a telefon bevezetését az alispán javasolta és egyik ellenzője éppen Szapáry Gyula gróf ő nagyméltósága volt. Most is ellenezte ugyan néhány takarékos bizottsági tag, de a többség ez intézmény nagy hasznosságát belátva, az indítványt elvben elfogadta és az előmunkálatok megtételét azzal rendelte el, hogy az őszi rendes közgyűlés lesz hivatva a végleges elfogadás és létesítés felett határozni. Tehát félig-meddig mégis történt valami.

Valóban ritka nagylelkűséggel intézte el a közgyűlés „Özv. Dr. Kludik Imrénének, néhai dr. Kludik Imre volt vármegyei jegyző özvegyének kérelmét, fia részére neveltetési kegydíj megállapítása iránt.“ A 8 éves kis fiúnak 20-ik életévéig évi 300 firt nevelési költséget szavazott meg, mi igazán ritka zsenerozítás, ha elgondoljuk, hogy dr. Kludik belügyminiszteri segédtitkár volt, árvája tehát az államtól is húz neveltetési pótlékot. De Kludik Imre kiérdemelte ezt meggyentől.

12. „Szabolcs vármegye közönségének átirata a II. Rákóczy Ferencz emlékének emelendő szobor költségeire való adakozás iránt.“ Mint más ügyeknél, itt is megmutatta a törvényhatóság, hogy minden nemes iránt bir érzékkel. Két év alatt kifizetendő négyszáz koronát szavazott meg törvényhatóságunk e nemes célra. Vásárhelyi Pál mérnök emlékére 50 koronát, a szolnokon felállítandó Damjanich szoborra 300 koronát, a budapesti poliklinikai egyesület javára 100 koronát szavazott meg a törvényhatósági közgyűlés. Ezenkívül elhatározták, hogy a Damjanich szobor költségeihez való adakozásra a törvényhatóságokat átirat útján kéri fel.

13. Elhatározatott hogy támogatólag fog a törvényhatóság átirni Budapest székes fővároshoz s pártolja Arad sz. kir. város azon átiratát, melyben Kossuth Lajos szobrának mielőbbi felállítását kéri.

21. Maár Zoltán alattyáni földbirtokos, mezőgazdasági tagsága lemondás folytán megüresedett. Helyébe Balázsovits Ernő pta. monostori földbirtokos, póttagnak pedig Guimberth János jászteleki főjegyző választottak.

34. Tóth Mór nyug. kir. ügyész elhalálozásával a vármegyei központi választmányban megüresedett tagsági hely Zrumetzky Béla kir. közjegyző által töltetett be.

80. Réti Béla és Gombkötő Győző Szolnok városi jegyzők harsza a jegyzői sorrend megállapítása végett felebbezés folytán került a törvényhatósági bizottság elé. A törvényhatóság helyben hagyta Szolnok város határozatát, mely ellen Lippich főispán — főispáni jogánál fogva panaszt jelent be a közigazgatási bírósághoz. Nagy a valószínűség, hogy Réti jegyző ez úton fog célt érni; a mennyiben köztudomású dolog, hogy Gombkötő jegyző, kinek pontossága és szorgalma szintén ismeretes, — választás útján jutott 8 év előtt Réti helyére, ki akkor egy fokkal előre haladt. Valószínű tehát, hogy a főispán ezen az alapon jelenti be panaszát a közigazgatási bírósághoz és ez által akarja elejét venni a minden indokolást nélkülöző lefokozásnak.

107. Nagy József szolnoki lakos felebbezése Szolnok város 4285/902. szám alatt 50 darab új villamos utcái lámpa felállítására tárgyában hozott határozata ellen. A törvényhatóság a város határozatát helyben hagyta azzal, hogy az esetleges többlet kiadás fedezéséről Szolnok város gondoskodik.

A vármegyei főügyésznek előterjesztése a távirtda vezetéseken és távbeszélő hálózatokon észlelt hiányok bejelentése tárgyában alkotandó szabályrendelet elkészítésével az alispán biztatott meg.

Szolnok város 3151/902. számú határozata a folyó évben a város részére italmérési jövedék után adandó államségély felhasználása tárgyában elhatározták, hogy a 12 ezer korona előleg elhasználására az engedélyt nem adják

meg, hanem utasított a város arra, hogy a költségvetések keretén belül gondoskodják a szükségletek fedezéséről.

A mezőgazdasági takarékpénztár előtti bekerített telek használatba vételére, valamint a Gorove utcában létesítendő sétánynak szolnok város által hozott 4843/902. számú határozata ellen beadott felelkezésnek hely nem adatván a város által hozott határozat nyert érvényesülést.

E nevezetesebb tárgyakon kívül még vagy másfélszáz más egyéb ügy nyert elintézését.

Halálozások.

A kaszásnak bőven kijutott a munkából e hét folyamán városunk előkelőbb társadalmában. Nem az érett kalászatokat szabdalta, hanem letarolta mindazt, ami útjába esett, nem kimélve a még alig zöldülő csemetét sem. — Kezdte egy életerős fiatal szép nőn, folytatta egy szorgalmas, munkás, az életnek delén lévő derék iparoson, majd átcsapott egy áldott jólelkű fiatal férjre, ki galambdúczában árván hagyta a bánatos özvegyet és picziny gyermekeket és hogy a munkája teljes legyen, letarolt egy reményekre jogosított fiatal csemetét.

Szilárd Frigyesné váratlan elhalálzásáról megemlékezünk lapunk múlt számában. Hogy mily részvétet okozott a társadalom minden rétegében e jólelkű nő és anya halála, azt csak az tudja, azt csak az látta, ki jelen volt a végtisztesség megadásánál. Dr. Heves Kornél magas nívón álló szép halotti beszéde könnyekre fakasztott minden ottlévőt, csak a férj nem sirt, szíve össze volt facsarodva, mely nem engedte szemébe tölulni a könnyeket. Néki gyermekei vannak szüksége van az erőre, a kitartásra, ő már harmadik személy a háznál, az első kettő az a szép ártatlan kis fiú és kis leány, kit anya nélkül kel néki felnevelni.

Mily népessé vált ma kis udvarunk!
Mily sok vendég gyűlt nálunk egybe ma!
A szokottnál sokkal jobban terjed
A léghen kertünk bűvös illata!

Még két vendég jött s néma a tömeg.
Orczáikon mély fájdalom honol:
Nincs senki, aki meg nem indulna:
Szemeikbe gyászos könny hatol.

Fel van terítve egy asztal szépen:
Rajt' bú, keserv és mennyi fájdalom!
Vaj' lehet-e ennyi gyötrelmemre
Az égben szent és örök irgalom?

És gyászdal indul fel az Ég felé.
Panasz, bánat és imával teli.
Hiába minden! A kedves arczot
Sötét halotti gyász-lepel fedi.

Óh! kíséritek hosszú útjára
Ti virágillat, dall és szeretet,
Mert ott a túlvilágon is csak úgy
Találja fel az égi údvöket!

Még egy ima s végső búcsúének
Hangzik el a halottas udvaron,
S üres a ház . . . A rózsák virulnak
A temetőben egy új sirhanton!

Kiss Sándor. Tekintélyes, munkás, becsületes iparos volt városunknak, a társadalomban saját törekvése által oly helyet biztosított magának minővel nem sok iparos társa dicsekedhetik. Munkás élete alatt tekintélyes vagyont gyűjtött; nagy részvényese volt a mezőgazdasági takarékpénztárnak, igazgatósági tagja az osztr. magyar bank szolnoki fiókjának. Az életerős hatalmas termetű ember alig volt beteg. Egy pohár hideg sör tette tönkre, ágyba döntötte és 48 óra alatt ölte meg. Temetése e hó 17-én óriási részvét mellett ment végbe, utolsó útjára kísérve rokónai, barátai és jó ismerősei által. A család a következő gyászjelentést bocsájtotta ki:

Özv. Kiss Sándorné szül. Dózsa Anna, úgy a maga, mint gyermekei: Ernő, József, Sándor, Ilona, Lajos, Anna és Emma, valamint a megboldogult testvérei Kiss Antal és neje Vay Mária, Kiss Zsigmond és neje Rizinger Emilia és ezek gyermekei és Kiss Gyula, továbbá anyósa özvegy Dózsa Ferenczné, valamint az összes rokonság nevében mély fájdalomtól megtört szívvel tudatja, felejtethetlen hű férje **Kiss Sándor** sütő-mester, városi képviselő, áldásos életének 49. s boldog házasságának 22. évében f. hó 15-én rövid szenvedés után jobb létre

szenderült. A boldogult hült tetemei a rom. kath. egyház szertartásai szerint f. hó 17-én d. e. 10 óraor. fognak örök nyugalomra tételni. Az engesztelő szent mise áldozat pedig a helybeli rom. kath. plébánia templomban f. hó 18-án d. e. 10 órakor fog a Mindenhatónak bemutatni. Szolnok, 1902. június 15. Áldás legyen emléke!

Steiner Kálmán Egy helybeli tekintélyes czég Steiner Jakab és fiai beltagja, egy életerős, munkás, szorgalmas kereskedő Steiner Kálmán vivódott egy héten át a halállal. Nagy, nehéz munkája akadt a halálnak, alig birt áldozatával, míg végre legyűrte. E hó 16-án délután 5 órakor óriási részvétel mellett ment végbe a temetése, melyen megjelent a város színe java. A temetési szertartás tartama alatt a főtéren lévő összes üzletek zárva voltak, ez által is ki akarták mutatni a kereskedő tagtársak Steiner Kálmán iránti részvétüket. Özvegye a következő gyászjelentéssel tudatta a legjobb férj elhunytát:

Özv. Steiner Kálmánné szül. Rusznyák Hermin, úgy saját, mint kiskorú gyermekei Ernő, Jolán és Irén, valamint a nagyszámú rokonság nevében fájdalomtól szívvel tudatja, hogy forrón szeretett férje, **Steiner Kálmán**, a Steiner Jakab Fiai czég beltagja, 1902. évi június hó 15-én este 8 órakor életének 42-ik, boldog házasságának 13. évében jobblétre szenderült. A megboldogult hült tetemei 1902. június 16-án d. u. 5 órakor fognak a helybeli izr. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Szolnok, 1902. június hó 15. Csendes részvét és koszorúk mellőzése kéretik.

Kiss Jakab izr. hitközségi jegyzőt és nejét is súlyos csapás érte. Nyolcz éves kis fiacskájukat majdnem egy évi betegség után ragadta ki karjaik közül a halál. Hiába való volt a gondos anyai ápolás, kárba vészett az a sok kiadás mit a jó apa beteg gyermeke megmentésére költött, hívták felülről és a gyermek eltávozott oda, honnét nincs visszatérés. Üresen hagyva a kis ágyat, bánat és szomorúság nyomát hagyva maga után. A szülők bánatát enyhíteni fogja az Isten legnagyobb adománya a feledés.

H I R E K.

— **Városunk művész telepe.** A szolnoki művész-egyesület épületének a művészek rendelkezésére bocsátása alkalmából rendezendő fényes ünnepe e hó 29-én fog megtartatni. A megnyitó ünnep iránt, melynek a felvett program szerint az első száma díszközgyűlés lesz, társadalmunk előkelő köreiből nagy érdeklődés mutatkozik. Nemcsak a férfiak, hanem a hölgyek részéről is tömörülnek az ünnepeken való részvételre s kilátásunk van arra, hogy az fényesen fog sikerülni. A megnyitó az egyesületnek, az egész vármegye előkelőségének és hölgyközönségének részvétele mellett rendkívül mozgalmasnak, mondhatnánk, országos jellegűnek ígérkezik. A művészeti egyesület Szolnokon lakó tagjai, de azok is úgy helyben, mint vidéken, akik az egyesület tagjai közé nem tartoznak, de az ünnepeken részt venni óhajtanak, meghívó iv útján lesznek az ünnepekre és díszközgyűlésre meghíva. Az ünnepeket követő bankett Müller és Weszther jönevű vendéglősöknek a vasut mellett lévő Kossuth-szálloda pavillonjában tartatik. A banketten való részvételre kibocsájtott aláírási iverk a következő urak kezébe vannak letéve és így az itt felsoroltak nevei biztos garancziát nyújtanak a várakozáson felüli sikernek. Busa Ákos, Fesztóry Lajos, Bay József, Cseh József, Goszthonyi Sándor, Füredi Izidor, Gruber József, dr. Hajdu Béla, dr. Harsányi Gyula, Horánszky István, dr. Körössy Lajos, Kiss Ferencz, Kludik Gyula, Lippe Vilmos, Kubiesz Gusztáv, Marsovszky László, Szalay János, Nerfeld Ferencz, Szatmáry László, Weisz Lajos és dr. Szücs Sándor. — Lippich Gusztáv, vármegyénk főispánja, a művész egyesület elnöke részéről ez ünnepekre kibocsájtott meghívó a következőképen szól: **Meghívó.** A szolnoki művészeti egyesület, a festőművészet czéljaira minden művészet igényeinek megfelelően, állandó tartózkodásra berendezett, tizenkét lakrészből, és ugyan annyi műteremből álló — a nagyméltóságú magyar királyi vallás- és közoktatásügyi ministeriumnak, Jász-Nagykun-Szolnok vármegye és Szolnokváros közönségének, — valamint a szolnoki művészeti egyesületnek hozzájárulásával és áldozatkészségéből, gróf **Szapáry** Gyula ő méltóságának védnöksége alatt épült művészházait, f. évi június hó 29-én fogja megnyitni s rendeltetésének átadni. Ez ünnepeket, a szolnoki művészeti egyesület f. hó 29-én délelőtt fél 12 órakor, a várme-

gyeház termében tartandó közgyűléssel nyitja meg. A közgyűlést Szolnokon a várban épült művészházaknak, a festőművészet céljaira leendő átadása fogja követni s az ünnepséget a vasuti pályaudvaron rendezendő áldomás zárja be. A megnyitó ünnepségre Budapestről, a központi pályaudvarból reggeli 6 óra 50 perczkor, 8 óra 10 perczkor, 8 óra 30 perczkor, 9 óra 15 perczkor induló s Szolnokra délelőtti 8 óra 40 perczkor, 10 óra 56 perczkor, 11 óra 21 perczkor, illetve 11 óra 55 perczkor érkező vendégeket, a vasuti állomásmánál rendelkezésükre álló magánfogatok fogják a városba s az ünnepség után a vasúthoz szállítani. Tisztelettel kérjük, hogy meghívásunk el, vagy el nem fogadását, igenlő esetben szívesen várt érkezésének idejét egyesületünk titkárával már az ünnep napja előtt közölni méltóztassék. Szolnokon, 1902. évi június hó 15-én. — *Lippich Gusztáv* főispán, a művészegyesület elnöke.

Erettségi vizsga gymnasiumunkban. Az e hó 17. és 18-án megtartott érettségi vizsga végtelen örömet szerzett annak a 20 fiatal embernek, kiket nyolcz évi fáradságos és szorgalmas munka után bocsájtottak szabad szárnyukra, indítottak el a nagyvilágba, ki jobbra, ki balra, hogy jövőt teremtsen magának. Leírhatatlan volt a szülők, a tanárok, a jóbarátok és a mi örömünk is, mert becsülettel állotta meg helyét mind a hús. — Fő érdeme ez Fesztory Lajos igazgatónak, mint az intézet vezetőjének, ki lelki táplálkozásban, de érdeme ez az osztályfőnökének és a tanári karnak is, ki szellemi oktatásban részesítették az ifjakat. Nem mulaszthatjuk el azt, hogy említést ne tegyünk Veres Ignác czimzetes főigazgató azon humánus és jóakarató eljárásáról, melyet a vizsgák folyama alatt tanúsított az érettségit tett ifjak iránt. Adja az ég, hogy e nemes lelkű direktor minél több éven át látogassa gymnasiumunkat.

Vizsgálat elhalasztása. A helybeli képviselőválasztásból kifolyólag beadott petíciókra elrendelt vizsgálat foganatosításának határidejéről e hó 20-ika lett a Curia által megállapítva. A vizsgálat megejtésével és foganatosításával Dr. Lenk Gyula kir. ítélőtáblai bíró lett megbízva. Lenk táblabírónak közbejött betegsége folytán az ügy kátyuba zökken, melyből csak annak felépülése után lehet az ügyet kiemelni.

Apponyi Jászberényben. A képviselőház illuzióris elnöke, Apponyi Albert gróf tegnap a legmélyebb incognitóban a fél 10 órai vonattal választókerületébe Jászberénybe érkezett. Pártelnöke Bató János kir. közjegyző várta a pályaudvaron, más senki. Gyorsan áthaladva a peronon, kocsiba ült és ezúttal először nem a plébániára, hanem Bató közjegyzőhöz szállott. Ott értekezett pártja tizenöt emberével a város sorsa felett. Értesülésünk szerint jövetelét Barla gymnasiumi tanár május 25-én ittlétekor a kaszinóban buzdított azon beszéde idézte elő, melyben a gróft arra kérte, hogy ezentúl ne csak egyesekért tegyen, hanem nagy befolyását immár a város közérdekében érvényesítse. E kívánság újabb hangsúlyozása végett küldöttség akarta Budapesten felkeresni a gróft, de midőn kihallgatást kért az új választ nyerte, hogy e hó 21-én személyesen jön le ér. Bató közjegyző házána hallgatja meg jászberényi párttagok kívánságát, gondolva, hogy elég sok lesz, rászánt egy egész napot. E nagy fontosságú értekezletre csakis a legbelső 15 Apponyistát hívták meg és dacára, hogy a város ügyeiről tanácskoztak, nemcsak a most uralmon lévő ellenpártból nem hívtak senkit, de még a polgármestert is mellőzték, ki egyedül tudott volna tárgyilagos felvilágosításokat adni az egyes ügyek állásáról vagy a város általános helyzetéről. Mint halljuk Pénzes István adóügyi jegyző informált. A kiszivárgott hírek szerint kívánság vala bőven. Kértek külön jász megyét Jászberény székhelyvel, törvényszéket, pénzügyigazgatóságot, tanfelügyelőséget, dohánybeváltó hivatal, több katonaságot, valami nagygyárat stb. stb. Az embernek önkénytelenül eszébe jut a hegynek ama bizonyos nagy rajdása és egérszülése. — Ugyanezen szűkkörű társaság ebédelt azután együtt Apponyival a közjegyzőnél. Midőn e távirat feladatott a gróf még Jászberényben időzött és bizalmasaival folyton konferál . . . alkalmasint a délután 5 órakor induló vonattal utazott el. Nagy feltűnést keltett a közjegyzőhöz szállása, mivel ezidőszert Konecs István nem jó viszonyban van „palatinus“-ának az öreg Sárközi Jánosnak

meg nem hivatása az értekezletre, ezt mindenki úgy magyarázza (még pedig örömmel), hogy a túlzók leszorítottak a szereplés teréről, habár másrészt a mostani hatóság teljes mellőzése, nem igéri az annyira óhajtott békességet.

Büdös köz. Három utas egész véletlenül szállott Budapest székes fővárosban a Szolnok-felé haladó vonat egy és ugyanazon fülkéjébe, hol beszélgetésük közepett jöttek reá, hogy mindhárman városunkba igyekeznek. Egyik Filadelfiából, másik Indiából, harmadik pedig Chikhágóból igyekezett hozzánk. Mindhárom azon vitakozott, hogy a kolera és egyéb járvány bacillusai nem külföldről hozatik be Európába és így Magyarországra is, hanem annak petéi itt Szolnokon a бүдös közben vannak lerakva és innét terjed tovább az országba, Európába és így tovább a földgömb minden részére. A magyar királyhoz czimzett szállodába akartak megszállani, de a mint a fiakkerből kiugrott a filadelfiai, utánna akart menni az indus. Nem lehetett, beakadt a kabátja egy a fiakkerből kiálló szegbe és azt félig lerántva, egy darab bőrt szakított magával. Az angolhideg — vérrel megállott amerikus szép lassú higgadtsággal bujt ki a kocsiból s midőn végre karöltve óhajtottak a szállodába vonulni, a legnagyobb meglepetésükre hült helyét találták a filadelfiainak. Nevén szállítva, a föld gyomrából hallottak nyöszörgést s midőn ott egy szenyleeresztő csatorna nyílásán látták társuk fejét, kihúzták őt hajánál fogva. A portás világoztotta őket fel, hogy ez a főtér és nem a бүдös köz. Szerencsétlenül járt társukat ágyba fektették s így most már csak ketten indultak el a бүдös köz felkeresésére. Titokzatos útjokat nem árultak el senkinek, hanem mentek a szag után. Végig mentek a magyar király szálloda megetté közön és végre nagy örömmel konstatálták a Mayer és Dusek ház közötti utcán, hogy czéljukat érték. Ez a бүдös köz kiáltottak fel örömlükben, de csalódtak, mert egy éppen ott guggoló csavargó felvilágoztotta őket, hogy az a város más irányában van. Csavarogtak egész éjjel, mentek folyton, a szag után, számtalanszor gondolva, hogy most már czéljuknál vannak, a rendőrség állotta útjokat. Betörőknek nézték őket és a hivatalos helyiségbe vezették. Személyazonosságuk igazolása után azon felvilágoztást nyerték a rendőrségtől, hogy a tisztalanság ellen meg fog tétetni minden intézkedés mihelyest az akták és jegyzőkönyvek rendben lesznek. Mielőtt városunkat végleg elhagyták, társuknak ki az ammoniák hatása alatt jobb létre szenderült, rendeztek egy nagy бүдös temetést.

Kérelem. Tisztelettel van szerencsém, mindazon igen tisztelt urakat fölkérni, kik a művészeti egyesület megnyitó ünnepsége áldomásának aláírási ivateit elfogadni szivesek voltak, hogy ezeket, a rendezés egyöntetűsége érdekében hozzám, már a legközelebbi napokban beküldeni méltóztassanak. Teljes tisztelettel *Grüber József*, a művész egyesület titkára.

Vármegyénk legfiatalabb ügyvéde. Mint örömmel értesülünk, Hegedüs Ferencz jászkiséri takarékpénztári igazgató és földbirtokosnak fia, Dr. Hegedüs Kálmán a hét folyamán jó eredménnyel tette le ügyvédi vizsgáját. Az ezidőszert még ügyetlen fiatal ügyvéd kettős örömben részesítette szülőit, a mennyiben ők a vizsga terminusát csak szeptemberre remélték. Nagy pecsétos levelet hozott a posta, mely levél a diplomát rejtette magában, magába zárta a boríték azt a nagy örömet, mely a jó szülők és barátok szívében alig fér el. Az ezidőszert még ügyetlen ügyvédnek azt kívánjuk, hogy fáradozásait siker koronázza és az alma ne essék messze fájától.

A jász művész levele. Jászberény polgármestere Vágó Pált a város nevében táviratilag üdvözölte, a Jászapáthin legközelebb tartott jubileuma alkalmából. A mester a következő lelkes sorokban válaszolt:

„Nagyságos polgármester úr! Jászberény nagyérdemű közönsége, kedves megemlékezésével hozzájárult azon ünnep fényéhez, melyet szülővárosom Jászapáthi, közvetlenül nekem, közvetve a magyar képzőművészetnek rendezett; mikor ezért önöknek nagyságos uram a magam és a magyar nemzetiség irányú képzőművészet nevében forró hálámot nyilvánítom, kérem vegyék szíves tudomásul, hogy életem egyik legszebb öröme jász testvéreim kitüntető jó indulata, melylyel engemet úgy Jászberény mint Jászapáthi lelkes közönsége ismételten kitüntet. — En,

kit lelkes hazafinak ismer az ország, ki szíve egész szeretetével csügg a magyar nemzet múltján, jelenén és jövőjén, — *végtelen büszkeséggel vallom magamát jásznak* s munkás életemnek az a tudat kölesönöz igaz világosságot, hogy én a magyar nemzet életműködésében oly nagy hivatású és oly fényes múltú törhetetlen emberfajhoz tartozom, a melyet a „jász” névvel különböztet meg az ország minden más magyar embertől. — Ország világjáró pályámon egy emberéleten keresztül, ismerve hazám minden göröngyét, minden lakóját a legmagasabb rétegektől a legszegényebb napszámosig, egy élettapasztalata és tanulmányai alapján büszkeségtől dagadó lélekkel állítom, hogy e hazának alig van nagyobb kincse, mint az a legkitünőbb emberfajtól a legsűrűbben lakott terület, a melyet a tulajdonképeni „Jászság” néven ismerünk az ország kellő közepén. Amint én felismertem, fel fogják ismerni „a legfelsőbb hatalmak” is, a melyeknek mindég módjában áll a földi hatalmak tévedéseit, elöitéleteit és fajunk ellen örözt évszázados ellenszenvét áldásaival ellensúlyozni. Az ég ezen áldását kérem én Önökre, tisztelő hívük (Jászapáthi, 1902. június 16. — *Vágó Pál.* — Jászberény tanácsa elrendelte, hogy e levél a jász muzeumban helyeztessék el.

— **Koszorumeleváltás.** Néhai *Steiner Kálmán* ravatalára szánt koszoruk megváltásául a szolnoki *kereskedelmi társulat* 25 koronát juttatott a rongyos egyletnek, Schwarz Zsigmond, Holczer Vilmos, Kovács S. Zsigmond, Halmi Miksa és Sebők Nándor pedig együttesen 20 koronát ajándékoztak a kereskedő tanonciskolának.

— **A Pintérhagyaték vége.** A jászberényi nábob: *Pintér Mihály* tíz évvel ezelőtt halt meg és kicsinyes körülménnyel meg szerkesztett végrendeletében körülbelül egy millió értékű vagyonának főörökösévé gazdaasszonyát *Göbolyósné, Csillik Anna* egyszerű parasztasszonyt, egyik bérének feleségét tette. Különböző jótékony célra 100 ezer forintot, néhány távoli rokonának pedig (közeli nem volt) összesen mintegy 50 ezer forintot érő vagyont hagyományozott. Nagyon természetes, hogy az ügyvédsereg által felbízott mindenféle oldalrokon megámadta a végrendeletet, a vagyont zár alá vették és vagy egy tucat ügyvéd, végrendeleti, — végrehajtó, gondnok, megbízott, szakértő stb. stb. azóta élt a hagyatékban vigan mit ama bizonyos *Márton úr Hevesen*. Minden elképzelhető és elképzelhetetlen dolog megfellebbeződött, hogy ez a közboldogító állapot minél tovább tartson. De hiába nincs olyan élvezt, melynek vége ne legyen. A m. kir. kuria e hó 18-án végítéletet hozott és a végrendelet érvényességét kimondotta. A közlakmározás megszűnik. Az oldalrokonok a perrel azonban még is nyertek valamit. Ugyanis a végrendelet szavai szerint az örökösök „kész pénze és értékpapirjai” szinte a főörökösé lettek volna, de a kuria kimondotta, hogy a talált takarékpénztári betétkönyvek, kötelezvények, váltók nem „értékpapírok” és ezek, melyekről e szerint végrendeletkezés nem történt, (az időközi jövedelmekkel együtt mintegy 170–180 ezer forint értékben) az oldalrokonoknak törvényes örökösödés szerint kiadandók. Tehát mégis kapnak valamicskét, annyit ugyanis, amennyit nekik meghagyni sziveskednek az... ügyvédek.

— **Junialis.** A jászberényi kereskedő ifjuság 1902. június hó 29-én, a bathó-kertben, a megalakítandó kereskedelmi-egylet javára, tűzijátékkal egybekötött zártkörű junialist rendez. Bercsényi Bertalan elnök, Bleuer Gyula pénztáros, Leitersdorfer Feri ellenőr. Belépti díj: Személy-jegy 2 korona, család-jegy 4 korona. A táncz este 6 órakor, a tűzijáték 9 órakor veszi kezdetét. A tűzijátékot Belezny László tűzoltó-tiszt rendezi. Felülfizetéseket a nemes cél érdekében hálással fogad és hírlapilag nyudtáz a rendezőség.

— **Mézes hetek alatt.** Ruskó János fiatal alig 20 éves legény ember vigan élte világát a szandai szőlőkben. Volt egy kis birtokuk és semmi egyéb sem hiányzott ahhoz, hogy teljes legyen boldogsága, mint az, hogy asszonythozzon a házhoz. Téglás Mari körül forgolódott, míg végre megértvén egymást, magát nagykorúsította, május 13-án oltárhoz vezette szíve választottját. Vigan folytak a napok e hó 19-ig, mikor fiatal szép felesége távolléte alatt annak összes holmiját, párnáit, ruháit halomra hordva az udvaron meggyújtotta és felperkelte. Azután bement a tiszta szobába, mér-

get ivott és itt hagyta azokat kiktől el sem bucsuzott. A fiatal szép menyecske hazajövelekor halva találta férjét és kétségbeesésében hozzátartozói alig tudják megvigasztalni. Ruskó János a szomszédok elbeszélése szerint féltékeny volt a szép asszonykára, ez vette el az esztét és kergette a halálba. A párját vesztett gerle ma kíséri utolsó útjára szíve választottját, kivel csak oly rövid ideig lehetett boldog. Ha újra férjhez nem megy, ismét egyesülhetnek a másvilágon.

— **Vizbefúlt katona.** Múlt kedden délután 1 óra tájban a jászberényi mentelep egyik loápoló katonája: a 22 éves, Gömör megye, kokovai születésű Dináresik András két társával fürödni ment a Zagyvába. A külső malomnál vetkőzött le és ott lubiczoltak egy darabig a sekély vízben, később azonban Dináresik elvált társaitól és lefelé igyekezett a Szent Donát szoborig. Ott örvénybe bukott és eltűnt. Az értesített rendőrség azonnal kerestette és délután 5 óra tájban sikerült megtalálni... a hullát.

— **Tarka színpad.** Julius hó 3-án és 4-én élvezetes két est kínálkozik részünkre. A Scheftsik-kerti színházban művészekből álló társaság fogja közönségünket szórakoztatni. A főváros jónévű művészei „Tarka színpad” czégér alatt hirdetik előadásait s hogy fáradozásuk ne legyen meddő, kívánjuk, hogy a közönség is tarka legyen. A művész társaság kibocsájtott hirdetése a következőképen szól:

Tarka színpad (a fővárosi orfeum magyar variétéje). Budapest művészi életének legérdekesebb szenzációja a fővárosi orfeumban óriási sikereket aratott tarka színpad teljes művészi személyzete nálunk a Scheftsik-kerti színházban 1902. évi július hó 3. és 4-én este 8 órakor két előadást tart. Ez az első magyar irodalmi variété, rendkívül érdekes, mulattató és változatos. Most vidéki köruton van, hogy meghódítsa az egész országot, a hogy meghódította a fővárost. A társulat legkitünőbb írók és zeneszerzők eredeti remek alkotásait mutatja be. A tarka színpad összes személyzete 12 tagból áll, Donáth Lajos a Magyar Színház karmestere vezetése mellett. Egy est műsora: 1. Prolog. Előadja Iványi Antal. 2. A kulcslyuk. Kettős. Irta Mérei Adolf, zenéjét Kern Aurél. Előadják Kornai Berta és Véghelyi Angela. 3. Az én Katám. Dal. Irta Heltai Jenő. Előadja Gyárfás Dezső. 4. Van-e tehetségem? Jelenet 3 képben. Irta Pásztor Árpád, zenéjét Mader Rezső, a m. kir. opera igazgatója. Előadja Kornai Berta. 5. Ne váljunk el. Törvényszéki jelenet. Színre alkalmazta Göth Sándor. Előadja a tarka színpad személyzete. 6. A vén kocsis. Irta Heltai Jenő, zenéjét Tarnay Alajos. Előadja Marton Mihály. 7. A diófa románcza. Irta Molnár Ferencz, zenéjét Konti József, a Népszínház karmestere. Előadja Kornai Berta. 8. A tűzoltó. Irta Heltai Jenő, zenéjét Huszka J. Előadja Kornai B. 9. A tekintetes ur. Irta Kalotai Sándor, zenéjét Lányi Ernő. Előadja cigány kísérettel Baumann Károly. 10. A segéd-juhász. Népszínműparodia. Irta Szomaházy István. Előadja a tarka színpad személyzete. 11. Ferde világ. Kettős. Irta Pásztor Árpád, zenéjét Donáth L. a Magyar Színház karmestere. Előadják Kornai Berta és Baumann Károly. 12. Az édes fészek. Bohóság. Előadja a tarka színpad személyzete. 13. Fregoli parodia. Előadja Baumann Károly. További műsor: A főpróba. Irta Herczeg Ferencz. Göre-jelenet. Irta Gárdonyi Géza. Pauza-kuplé. Irta Rudnyánszky Gyula. A próbabábu. Irta Kalotai Sándor. Pamlag nélkül. — Trombitás-dal. — Az alkalmi szobalány. — A párisi utazás. — Szózat. — A vészmadár. — Bakalevél. — Hortobágyi egyveleg. — A vén gitáros. — Egyszer ő, egyszer én. — A trafikós lány stb. stb. A tarka színpad személyzete: Donáth Lajos, a Magyar Színház karmestere, Kornai Berta, J. Vársárhelyi Vilma, Véghelyi Angela, Pálmai Lenke, Baumann Károly, Iványi Antal, Gyárfás Dezső, Miklóssy Gyula, Marton Mihály, Domokos Róbert, Szőregy Gyula.

Jegyek előjegyezhetők és kaphatók Gaál Imre füszerkereskedésében.

— **Fogorvos.** A magyar királyhoz czimzett szálloda erkélyén óriási czimtábla hirdeti hogy ott pár napra egy fogorvos telepedett le. Hemzseg ezenfelül a reklámtól a város összes kávéháza, kocsmája és egyebe. Csodálatos hogy a kereskedőnek nem szabad házalni portékájával a fogorvosnak pedig igen. Van városunkban két jóra való tisztességes

fogorvos, akik közöttünk élnek és reklám nélkül is teljesen kielégítik a közönség igényeit, itt fizetik adójukat, nincs miénkünk szükségünk idegenre.

Szerkesztői üzenetek.

Eördögh Tamás helyben. Köszönjük, de verset egyáltalán nem közlünk. Ezt az egyet utólagos beleegyezésével felhasználtuk lapunk más helyén.

G. K. helyben. Nem reflektálhatunk az adatokra és így nem is használhatjuk azt fel. A multkori nyiltérré sem feleltünk, mert azt méltóságunkon alulinak tartottuk. Különbén ez nem felelős szerkesztőnk privát ügye, hanem a lapé.

T Á R C Z A.

Láz.

— Elbeszélés. —

Irta: Telekes Béla.

Ebren, vagy alva álmodom-e, nem tudom. De bizonyára csak álom az a halk beszélgetés, mely ágyam függőnyein átszűrődik hozzám; csak álom az a tompa fájdalom, mely mellettem szoritja; álom, hogy meg sem mozdulhatok... Hanem — mintha sirást is hallanék és mintha ez nem volna már álom... Oldalt az ablak felől sápadt fénysáv esik takarómra. Odakünn lomhán lóbázza lelógó ágait a szomoru köris.

Rég ismert, kedves hangokkal zavartan vegyülnek össze közömbös idegen hangok. Alig néhány szó, amit nagy nehezen megérték: „A láz beált... a golyót csak holnap vehetjük ki...“ Aztán csönd, mélységes hallgatás... Függöny lebbenése... Egy-egy új borogatás... Nincs erőm beszélni... Gondolataim szakadoznak... Tekintetem belebódul takaróm fehérségébe — s ah, a fehérségen hirtelen valami folt sötétlik elém... Egy, kettő — több is! Ugy rémlik, vércsöppek. S látom hullni őket, — hogyan folynak össze s hogyan terjeszkednek széjjel valami óriási, sötétpiros lepedővé, mely szememre borul s azután egyszerre — zöldes karikák örületes tánczánál nem látok egyebet.

De eszembe jut Madelaine.

Ah, Madelaine gyönyörű asszony. Elbódít befonván szöke, illatos hajával... Ha szemét behunyja, eszeveszett kéj az ölelése. Ajka mohóbb a polypok szájánál.

És eszembe jut az ura is, az a szurós szemű, sántalábu, kopasz kis kobold... Ah, mennyire váratlanul lepte meg egyszer a feleségét... Mily békésen bizogott be a kis szobába — a kék selyemmel bélelt kis szobába — s aztán mily dühösen kezdett egyszerre kiabálni... És az asszony, az az eszelős asszony, mily sietve tépte ki magát karomból... A gyáva! A gyáva!... Madelaine! Mit akarsz az urad utjában? Mit karolod át oly szilájan azt a sánta lábát, ha az én mellemen már reszketni sem bírál?! Lásd, átgázol rajtad; nekem ront. Ha-ha! Szegény törpe. Érne csak magasabbra a reszkető keze, hogy megütné az arcomat!... Eh! ne kiabáljon, uram! Elintézhetjük a dolgott mi más módon is!...

Hogyan is történt?... Golyóm, ugy rémlik, leröpítette a kalapját fejről... S ő — ugy hiszem, — majdnem szíven talált.

És most? — Nos, Madelaine bizonyára más után vettette már ki a hálóját, hogy majd hisztérikus testét újra a férje elé vethesse valamikor...

Oh Madelaine, nem szeretlek többé...

Mintha este lenne. Csöndes, magányos éj borul le az-tán. Mintha egyedül volnék — s mégsem egyedül. Tudom, itt fekszem véres, forró mellel; megmoccani sincs erőm s mégis — mintha fölkeltem volna...

Elhagyott hát mindenki már? Egyedül egy szöke szép asszony alakja leng még ide s tova a rőt lámpafényben itt előttem... De ez a fantóm is foszladozni kezd már. Kezreket old a bájos ledér. Nem marasztalhatom. A sötét zugokból fekete koboldok bujnak elő; belecsimpajkoznak ara-

nyos hajába, meg-megránczigálják illatos pongyoláját, ölegetik gömbölyű karjait, simogatják idomos csipőit, czinczognak, girregnek, suttognak a rózsás föleibe babonázó hívást, édes szavakat... És a gyönyörű test megindul, árnyékká bomlik, eltűnik.

Egyedül vagyok.

Egyedül?

... Oldalamnál halvány leányalak áll. Mozdulatlanul, némán fehérlik mellettem; magam is mozdulatlan és néma vagyok és az öltözetem fekete. Gyászolom azt a leányt — Adélt, a ki meghalt a gyermekszerelmem édes idején.

Nem tekintek rá, mégis látom. Egyik keze a vállamon nyugszik, nyakam köré fonódik a másik És mind a kettő oly áttetsző, hamvas fehér, hideg, mint a reggeli köd, mint a havas tél.

Erős, bódító virágillat uszik a levegőben... Valami emlék... Visszaröppent hangulat... Valamikor halottas házbán láttam... Látom még a virágokkal, fehér fátyollal borított sötét ravatalt, látom a halott zöldesen sápadt arczát s valami különös, velőig ható bűvösség simítja végig halántékomat.

Félek.

A homályból, mely szürkén hullámszik köröttem, távol — csillogó, zöldes fényű kristály-ék merül föl, szinte sziporkázik az éle — míg tulnan nagyon messze, messze terjed bele a vizsinü magányos végtelenbe, melyből az éle oly lassan, de oly fenyegető biztonsággal nyomul elő. Ah! Egyenest a két szememnek tart, — még egy arasz és pillámba ütközik.

Mintha valami éles, dermesztő test nyomulna agyamba, valami óriás, borzasztó smaragd penge, mely végighasítja testemet, lelkemet, egész valómat és az egész mindenséget is! Nyomorult káprázat! A lámpa lángja pedig sárga fényből szőtt szalagokat dobál, ereget felém. Pilláimhoz kötődnek s ellenállhatatlanul huzzák összezsugorodásra a fáradt, langadt, vértelen szem-zsalukat.

És az a halvány, szótalan leány, — érzem, homlokomra tette a hűvös kis kezét.

Adél!

Titokzatos susogás felel — mint mikor a nádason végigszalad az esti fuvalom, vagy mint mikor a halott menyasszonyokra felöltik a selyem ruhát, a fehér, a beszédes selyem cifraságot...

És keresem azt a hűvös kis kezét, hogy megcsókoljam; fölemelem lecsüggő fejemet, hogy megláthassam őt. Hátra fordulok. Fölkelek, körüljárom a szobát, megállok — és egyedül vagyok, egyedül!

A lámpa is kiégett talán... Minden oly fekete, minden oly láthatatlanul fekete köröttem.

De égő szemem üdülve tekint a bársonyos éjbe. Semmi sem állja útját. A fogva tartó falak mintha beomlottak volna, semmi sem emlékeztet a nappal korlátaira. — Semmi, semmi! A lélek háborítatlanul, szabadon terjedhet, szállhat szét mindenféle: nem ütközik kőborló felhőkbe, pislogó napokba nem zavarják hegyek, völgyek, rónák; nem látja a szép s rut habarékot, csak száll, száll s kéjelegve érzi, tudja, hogy egy gondolat, egy pillanat — és egy fényes mindenséget teremthet önmagából e sötét semmiségbe.

Kéjes, nyugalmas mámor száll szivemre. Istennel érzem lelkemet, mely a sötétséget vakító fényvel hatja át. Testetlenül csapongok a derűben, a sugarak átjárták lelkemet és lelkem átjárta a sugarakat. Nincs már se „fönt“ se „lent“; — mindenütt fény, mindenütt tér; árnyék, korlát sehol!

Adél!

És a fényben és a térben egyszerre csak gyönyörű táj lebeg... Oly gyönyörű s oly szomoru!

Fehér sima márványszikla, ormán sötét czipruserdőt simogat a szél. Valami édes kábitó szag hullámszik a levegőben... csodás ábrándok játszanak velem.

Ugy érzem, mintha ez a magasztos fehér szikla a szegény Adél szép homloka s az a zsongó czipruserdő az ő dus illatos haja volna...

A márványhegy tövében gypes partu két tengerszem csillog. Az éjfelete víztükör alól mesés tündérvirágok fénye tör elő. Mintha csak az ő szemeit látnám...

Odább viruló rózsacsallit . . . A fakadó bimbók egymásra hajolnak, egymáshoz simulnak, duzzogva, mosolyogva összecsókolkoznak, hogy a kis csalit csak úgy irul-pirul, — galyai közt pedig dalba kezd valami kis madár . . .

. . . Mikor még az ő ajkai is ily pirosak voltak! Mikor még azokról is dalos zene csengett.

Egy sóhaj — és az ígéretes kép már nincsen — sehol!

Es fény sem árad már a térben . . . Határozatlan, határtalan szürkeség mindenütt!

Egyszerre valami fekete pontocska pattan elő a végtelenből . . . Ugy bánt a látása. Izgat, bosszant, — rá *kell* néznie! Az a kis pötty erősebb a mágnesnél, erősebb az asszonyok ölelő karjánál. Reszketek tőle. Gyűlölöm, utálom. Szeretném eltiporni s nem bírom. Pedig már oly közelre uszott hozzám . . . Nem! Nem várom be. Futok. Hamar! Utat . . . Erőt . . . Ah! Nem mozdulhatok. S már csak egy arasznyira van a mellemről.

Mindenható ég! Nem is pont az hanem valami finom, fekete, végtelenbe csavarított furó, melynek eddig csak a hegyét láttam . . .

Szivem fölött égető szurást érzek . . . Az istentelen eszköz szivembe kanyarul. Es nem öl meg. Es én nem törhetem össze.

Valami hemzsegő pirosság válik le a mellembe szoruló kanyarulatokról. Talán millió s millió parányi biborszínű pök. Széjjel másznak egész testemen és csipnek, fojtogatnak, eszeveszetté dühösítenek. Mintha merő nyílt seb volnék és sebeimbe forró homok ömlenék!

Az a furó pedig egyre vastagabbá tágul. Eleinte nap-sugárnyi volt a vékonysága, nem sokára vetekedni fog a karom vastagságaival, utoljára csavart oszlopként, mint valami végtelenbe kuposodó óriási csavar forog majd tova testem roncsaival a fekete, csöndes mindenségbe . . .

Irgalom . . . Levegőt!

*

Ébren, vagy alva álmodtam-e, nem tudom . . . Csak azt tudom, hogy szenvedtem. Csak azt tudom, hogy Adél, a ki rég meghalt, hűvös kezével csillapította égető kinjaimat. . .

Oly jó most ez a bágyadt nyugalom!

A láz már rég elmulhatott, tán a golyó sincs már sebben. A takaróm se véres már. Valaki pedig itt ül ágyam mellett. Csak félig nyitott szemmel, lopva pillantok reá. Szőke fejét hogyan hajtja kezemre! Könnyeivel hogy áztatja, csókjaival hogy borítja el! . . .

Oh szegény Madelaine! Mennyire megváltoztál! Rózsás arczod, hogy elsápadt. Szemed fénye, hogy megtörött. Kis ajkadon mennyi bánat! Most szeretsz tán legigazabb szerelemmel . . . De ezután csalná is meg leg hamarabb. — Nem! Számodra föl nem ébredek . . .

Fölém hajlik vigyázva, gyöngéden. Meleg lehelete úgy éget és csókja oly vaddá lesz és én még sem mozdulok.

Még egy utolsó szilaj csók — s elfordul. Es a következő pillanatban csak a ruhája susugását hallom és bánatos szavát a másik szobából:

„Ne tudja még, hogy bucsuzni voltam!”

Eszmélek! . . . Emlékszem . . . Lelkemben két halvány nő. — egy halott leány, egy élő asszony — bánatos képe viaskodott s most eltűnnek. — az egyik erre, a másik arra. . . Mintha a felkém szakadt volna kétfelé . . .

De azért jobban vagyok már, jobban.

Odakünn, úgy látszik, szélesönd lehet. Nem lóbázza már lombját a szomorú köris.

HIRDETÉSEK.

1303/1902. tk. sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A jászapáthii kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Tiszavidéki hitelintézet és takarékpénztár végrehajthatónak Bózsó István végrehajtást szenvedő elleni 1170 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szolnoki kir. tör-

vényszék (a jászapáthii kir. járásbiróság) területén lévő Kőtelek község határában fekvő a kőtelki 785. sz. tjkben A † 395/b. hrsz. a. foglalt ingatlanra 215 korona ugyanazon tjkben A † 397/b. hrsz. a. foglalt ingatlanra 248 korona ugyanazon tjkben A † 514/b. hrsz. a. foglalt ingatlanra 196 korona ugyanazon tjkben A † 647/b. hrsz. a. foglalt ingatlanra 188 korona ugyanazon tjkben A † 648/b. hrsz. a. foglalt ingatlanra 727. korona ugyanazon tjkben 762/b. hrsz. a. foglalt ingatlanra 42 korona ugyanazon tjkben A † 911/a. 26. 1. hrsz. a. foglalt ingatlanra 343 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi július hó 15. napján délelőtti 10 órakor Kőtelek község-házánál meglartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 21 kor. 50 fill. 24 kor. 80 fill. 19 kor. 60 fill. 18 kor. 80 fill. 72 kor. 70 fill. 4 kor. 20 fill. és 34 kor. 30 fill. készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Jászapáthin, a kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóságnál 1902. évi márczius hó 29 napján.

Fekete, kir. albiró.

Eladó gőzmalom.

Szolnokmegye egyik rendezett tanácsu városában egy kintűnő karban lévő 4 járatu s jó menetelű gőzmalom eladó. Bővebb felvilágosítást nyújt a kiadóhivatal.

Képes levelezőlap kiállítás
HÁY és GRÜN

könyv, papir, írószer kereskedésében
SZOLNOKON. (Kintzler ház.)

4162/902. tkvi szám.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szolnoki kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bamlerger Lajos végrehajthatónak Kobela K. Mátyás végrehajtást szenvedő elleni 388 korona 80 fillér tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szolnoki kir. törvényszék a szolnoki kir. járásbiróság területén lévő Jászkarajenő község határában fekvő a pusztá jeni 283. számú telekjegyzőkönyvben 828 részben végrehajtást szenvedett Kobela K. Mátyás 628 részben Káposztás

Károly 6|28 részben neje szül Bajzáth Rozália 1|28 részben Terjéki J. Pál 1|28 részben Terjéki J. János 1|28 részben Terjéki J. Magdolna Tugyi Albertné 1|28 részben Terjéki J. Ignác és 4|28 részben Miskolczi István társtulajdonosok tulajdonául A I. II. sor 401. helyrajzi szám alatt felvett 1 hold 712 □-öl térfogatu — a végrehajtási törvény 156. §-a értelmében egészben elárverezendő — Kiseréti kaszálóra 101 koronában megállapított kikiáltási árban és a puszta jendő 979. számú telekjegyzőkönyvben végrehajtást szenvedett Kobela K. Mátyás tulajdonául A I. sor 852|126. helyrajzi szám alatt felvett 15 hold 24 □-öl térfogatu legelőre 1726 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi augusztus hó 28. napján délelőtt 10 órakor Jászkarajenőn a község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagyis 10 korona 15 fillért és 172 korona 60 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésével kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szolnokon, 1902. évi május hó 27-ik napján, a kir. tszék, mint telekkönyvhatóságnál,

Bajzáth, kir. tszéki bíró.

Braun Vilmos

kárpitos

Szolnok, Felső malom-ut 4. szám.

Készítek diványokat 12 frttól feljebb
 Garniturákat . . . . 50 " "
 Matt teljes hálószoba 110 " "
 Ebédlo berendezés . . 80 " "

Fabutrrok rajz után a legjutányosabb árban készíttetnek.

Mindenféle kárpitos és diszitó munkák, valamint tapétázások a legjutányosabb árban számíttatnak

Tisztelettel

Braun Vilmos

vármegyei és közkórházi kárpitos.

11-52

o o o o o o o o o o Folyton ujdonság levelező-lapokban. o o o o o o o o o o

HÁY ÉS GRÜN

o o o vármegyei kő- és könyvnyomdászok o o o
 könyv-, papir-, író- és rajzeszköz kereskedése,
 o o o könyvnyomdája és könyvkötészete o o o

SZOLNOKON, Kintzler-ház.

Van szerencsénk a t. közönség tudomására hozni, hogy

Könyvkereskedésünkben

a legújabb kiadású könyvek kaphatók. Raktáron nem lévő dolgok pedig 48 óra alatt portó költség fel-számítása nélkül hozatnak meg. Nagyobb értéket ké-pező jogi, orvosi és mérnöki könyvek hitelre, vagy részletfizetésre szállíttatnak.

Könyvnyomdánkban

hivatalos községi, ügyvédi, kir. közjegyzői, kir. bír. végrehajtói és egyházi nyomtatványok, lakodalmi és bálai meghívók, eljegyeési kártyák, látogatási jegyek, gyászjelentések, plakátok, árjegyzékek, egyáltalán min-den a nyomdászat körébe vágó dolgok bámulatosan szép kivitelben a legolcsóbb árban számíttatnak. — Könyvnyomdánk (Nerfeld Ferencz ur üzlete átelle-nében benn az udvarban) éjjel nappal üzemben van és így az est folyamán megrendelt sürgős munkák reggelre elkészíttetnek a nélkül, hogy azért maga-sabb díjazást számítanánk. Vidéki megrendelések portómentesen szállíttatnak. A kiszolgálat szolid és pon-

tos. A nyomtatványok hibátlanok. Nagyobb munkák megrendelése esetén kívánatra vidéken is fekeressük vevőinket személyesen.

Papirkereskedésünkben

ugy a legfinomabb minőségű író- és levélpapírosok, mint luxusdobozok, festékek, festő és paus vásznak (pointles munkákhoz), valamint író, irodai szere-t, téntartók és disztárgyak. — a legfinomabb kivitelű pénz-, szivar-, cigaretta tárczák, sétalotok, a leg-kitünőbb minőségű író- és kopir ténták a legjutá-nyosabb árban számíttatnak.

Könyvkötészetünkben

ugy a nagy formátumu hivatalos könyvek, mint disz-kötések, ugyszintén galanterie muukák ár és kiállí-tás tekintetében versenyen felül állanak.

Nagybecsü támogatást kérve vagyunk

tisztelettel

HÁY és GRÜN.

o o o Divat- és napilapok előfizetése elfogadtatik. o o o

Igen elegáns, eddig itt még nem látott bálai meghívók.

o o o o o o o o o o Diszműtárgyak dus választékban. o o o o o o o o o o

Kintzler Testvérek

mű-órás és ékszerészek

Üzlet: Gorove-utca. **SZOLNOKON.**

Saját ház.

Ajánlja raktárukat

INGA, FALI, ÉBRESZTŐ ÓRÁK

svájci remontoir, horgony és henger, arany, ezüst, nickel,

férfi és női zseb-órákból.

Javitások és ujonnan elkészítések egy évi jótállás mellett eszközöltetnek.

Arany ékszereik a magy. kir. fémjelző hivatal bélyegével vannak ellátva, u. m.

KARPERECZEK, BROCHOK.

MEDAL, ÉRMEK, GARNITUROK, FÜLBEVALÓK.

Köves-, karika-, brillant- és gyémant-gyűrűk.

INGGOMBOK és ARANYLANCZOK

gyári áron.

Látszerészeti cikkek minden kivitelben

13 próbás ezüst tárgyak, asztalszerek, girandok, asztalékek nemcsak legdivatosabb, de legjutányosabb áron nagy választékban találhatók.

Vidéki
megrendelések
pontosan és azonnal
teljesítettnek.

Vésési
munkák helyben
készülnek.

Szab. Dr. Högyes-féle

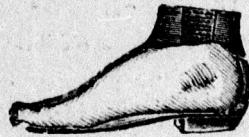
Hygien. Asbest czipő talpbetét.

Igy nyugszik a láb a szab. Hygien. Asbest-betétű czipőkben.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyukszem, sem izzadó láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Igy nyugszik a láb az eddig használt régi bőrtalpbélés viselése mellett.

Óvakodjunk a

hamisításoktól!

EGYEDÜLI RAKTÁR:

Komáromi József

divatáru és czipő üzletében

Szolnok, Baross-utca 2. sz.

Olcsón eladok kedvező vétel folytán:

Finom bőrkezesztyűket 75 kr.-ért.

Szürke és barna vitorlavászon czipők!

Magyar általános kőszénbánya r.-társulat

képviselője

FODOR IZSÓ

SZOLNOK, SZAPÁRI-UTCZA 11. SZÁM.

Ajánlja a kitünő minőségű

Tatai brikett szenet

a tapasztalat igazolta, és számos elismerő levelek bizonyítják, hogy.

szántásnál gőzekéhez, cséplésnél locomobilokhoz nincs jobb és jutányosabb fűtő anyag a brikett szén-nél fűtő erőben eléri a porosz szenet,

szoba fűtésre legkitünőbb,

mert szagtalan, nem piszkít, nem porlik, salak nélkü hamuvá ég, egyforma darabokból áll, nem kell törni.

A Tatai brikett szén szolnoki főelárusító helye: »Mezőgazdasági szövetkezet«. 12—12